

[Grothe Philip.]

vore gamle vil stille øgede krav til os. Vi har brug for en videreførelse af ordningen med hjemmehjælp, og vi har et stort behov for oprettelse af gode plejehjem, hvor de gamle kan blive passet forsvarligt. Et embedsmandsudvalg arbejder med disse spørgsmål, og jeg håber inden længe at se et udspil på dette område fra den højtærede socialminister.

Der er i år afsat $\frac{1}{2}$ mill. kr. til uddannelsesrådet for ikke-faglærte arbejdere. Uddannelsen af den ikke faglærte arbejdskraft er endnu i sin vorden, men den er ganske overordentlig vigtig for hele samfundsproduktionen, måske mere, end alle gør sig rigtig klart. Man må håbe, at de branch udvalg, der nu er nedsat, hurtigt vil føre til iværksættelse af en omfattende kursusvirksomhed. Opskoling af den ikke-faglærte arbejdskraft indgår som et meget vigtigt, nyt led i hele vort uddannelsessystem. Men også andre ændringer og nydannelser forestår. Vi har længe kørt på de samme traditionelle linjer i vor faglige uddannelse, baseret på en bred, ret langvarig og solid lærlingeuddannelse. I fremtiden må vi ikke alene tage os langt mere af uddannelsen på de mindre kvalificerede områder; vi må også tage den hidtidige uddannelse op til fornyet samlet overvejelse.

Dagbladet Politiken bragte søndag den 11. november i år et interview med nogle udenlandske ingeniører på det nye raffinaderi-byggeri på Stigsnæs. Det siges her — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Jeg ser nok, at Danmark er begyndt med en uddannelse for ikke-faglærte. I andre lande, som I skal konkurrere med, er man langt længere fremme. De uddanner målbevidst titusinder af ikke-faglærte til fremtidens produktion, hvor de på mange specielle områder vil kunne hævde sig fuldt ud med den danske faglærte.“

Det danske uddannelsessystem er efterhånden enestående i verden, siger en tredje ingeniør. Men det er ikke afpasset til tiden. Det er i hvert fald en opfattelse på internationale arbejdspladser.“

Sådanne udtalelser maner til eftertanke.

Vi har brug for stigende bevægelighed på arbejdsmarkedet, både fagligt og lokalt.

Det kan nås med en mere rationel uddannelse, men meget kan også opnås via arbejdsanvisning. Arbejdsministeren har for nylig nedsat et udvalg, der skal drøfte arbejdsanvisningen, dens opgaver og tilrettelæggelse. Fra radikal side tillægger vi dette arbejde stor betydning. En eventuel udbygning af anvisningen med sigte på en hurtig, smidig og effektiv arbejdsanvisning kan vise sig påkrævet. Men samtidig lægger vi vægt på, at hele arbejdet med arbejdsanvisningen, hvorfra den end foregår, tilrettelægges så rationelt og økonomisk som muligt.

Til sidst vil jeg gerne sige et par ord om sparsommelighed og sparebestrebelse inden for statens administration. Der er ofte, ikke mindst fra oppositionens side, blevet stillet krav om større sparsommelighed på statens budget. Man efterlyser gang på gang at spare — selve ordet at spare — i relation til staten. Fra radikal side er vi helt enige i synspunktet om, at der i det offentlige administration må udvises den største omhu og påpasselighed, således at unødige udgifter undgås. Men man kan spare på flere måder, og nogle er mere økonomiske på lang sigt end andre. En af vejene til at opnå besparelser på budgettet går gennem en bedre udnyttelse af det ansatte personale og en mere rationel tilrettelæggelse af arbejdet, hermed også en bedre fordeling af arbejdet efter personalets kvalifikationer. I en tid med mangel på akademisk uddannet personale må det i den offentlige sektor på samme måde som i den private være hensigtsmæssigt at forbeholde akademikerne for det mest kvalificerede arbejde og overlade det øvrige til andre med en kortere uddannelse bag sig. Statens administration har også sit teknikerproblem, ordet taget i videste forstand, og det bør vi gå i gang med at løse. Jeg forstod på det ærede medlem hr. Thestrups bemærkninger, at vi er enige i dette synspunkt.

Hertil kommer, at der ligesom på andre arbejdsområder er brug for efteruddannelse, også af de højere tjenestemænd. Spørgsmålet om efteruddannelse af de akademiske tjenestemænd blev i 1957 rejst af forvaltningsnævnet som et rationaliseringsforslag. Siden er der arbejdet videre med spørgsmålet, og der er i år afgivet en betænkning derom. Det ville sikkert ud fra en rationali-